

مقام‌های حکومتی تا کنون رسماً در این باره اظهار نظر نکرده‌اند اما منابع آگاه در حکومت می‌گویند که این فرمان به تازگی از سوی رئیس جمهور غنی صادر شده است.

سید ابرار حسین، سفیر پاکستان مقیم کابل، در پیوند با بازداشت، آزار و اذیت چهار تن از دیپلمات‌های جنرال فونسلگری افغانستان مقیم پشاور، از سوی پولیس آن کشور، به وزارت خارجه فراخوانده شد.

مسافران ربوده شده؛

از تیر تروریزم تا تیغ تبعیض

♦ مردم و کاربران شبکه‌های اجتماعی در این زمینه به سکوت شخص رئیس جمهور و رئیس اجرایی اشاره می‌کنند و می‌گویند با توجه به اینکه در برخورد با فاجعه پنجشنبه، رئیس جمهور یکبار و رئیس اجرایی تاکنون حد اقل دوبار، راهی منطقه شده‌اند، اما در برابر حادثه خطرناک آدم ربایی در ولایت زابل، هردو رهبر حکومت وحدت ملی، از موضع گیری صریح، احتراز کرده‌اند و این امر، شایبه‌ها در خصوص برخورد تبعیض آمیز و قوم مدارانه با این رویداد را تقویت کرده است.

در صفحه ۳

صدها خانواده در مارجه گروگان تروریست‌ها

۲

طالبان و واژه اشغال!

م. سمنگانی

هر عمل وقتی انجام می‌یابد که نظر یا ایده‌ای پشت سر آن وجود داشته باشد. در بدو امر واژه‌ها است که در اذهان شکل می‌گیرد، جایگاهی برای خود می‌گشاید و آنگاه در عمل به منصفه ظهور می‌رسد.

عمل زشت از ایده‌های زشت سر می‌زند و عمل نیکو و مثبت از سرچشمه ذهنیت‌های نیکو می‌جوشد. صلح نیز روندی است که لاجرم همین فرایند ذهن و عین را باید ببیماید تا تحقق عینی و عملی پیدا کند.

تحقق صلح وقتی ممکن است که هر دو طرف جبهه و یا دو طرف جنگ، از صلح و واژگان مرتبط به صلح معنای روشنی در ذهن به وجود آورده باشند؛ به تعبیر دیگر صلح وقتی میسر است که دو طرف بتوانند در ذهن خود به صلح رسیده باشند. صلح با وجود جنگ معنا پیدا می‌کند. یعنی دو طرف برای رسیدن به مقصدی به جنگ و نزاع می‌پردازند. اما همین که در می‌یابند که با جنگ نمی‌توان به مقصد رسید، یا جنگ هزینه‌های گزافی بر دو طرف منازعه تحمیل می‌کند، یا شرایط رسیدن به مقصد از طریق جنگ ناممکن است، می‌کوشند از راه صلح به آن غایت دست پیدا کنند.

به هر صورت شالوده‌ی رسیدن به صلح آنست که صلح در اذهان هر دو طرف شکل گرفته باشد، هر دو طرف نزاع خود را قانع ساخته باشند که با جنگیدن به مقصد نمی‌رسند. ...

ادامه در صفحه ۲

گروه کاری برای توقیف شدگان:

عاملین شکنجه زندانیان هر چه عاجل محاکمه شوند

شکنجه و بدرفتاری را گرفت.

او افزود: تجارب سایر کشورها نشان داده است که تامین حق دسترسی توقیف شدگان و زندانیان به وکیل مدافع از مرحله گرفتاری الی مرحله تحقیق و محاکمه و نیز تامین دسترسی قربانیان شکنجه به جبران خساره از جمله راه‌های موثر برای جلوگیری از شکنجه می‌باشد.

به گفته وی تا زمانیکه عاملان شکنجه مورد پیگرد عدلی قرار نگیرند و فرهنگ معافیت از مجازات هم چنان ادامه داشته باشد، مردم همواره شاهد شکنجه و بدرفتاری‌ها در هنگام تحقیق و زندان خواهند بود.

این عضو گروه کاری برای زندانیان افزود: هر چند نیروهای امنیتی در کشور با مشکلات و کمبودی‌هایی مواجه‌اند، اما موجودیت جنگ و چالش‌های موجود به هیچ عنوان نمی‌تواند توجیهی برای شکنجه و بدرفتاری با زندانیان‌ها و توقیف شدگان باشد.

اخیراً، یوناما سومین گزارش خود را در مورد شکنجه زندانیان در افغانستان به نشر سپرد که براساس این گزارش ۲۷۸ تن از ۷۹۰ نفر به شمول ۱۰۵ زندانی زیر سن ۱۸ سال، گفته بودند که مورد بدرفتاری و شکنجه در زندان قرار گرفته‌اند.

گروه کاری برای توقیف شدگان در پیوند به نشر گزارش یوناما خواستار محاکمه عاملین شکنجه زندانیان شده و می‌خواهد که عاملین شکنجه باید خساره بپردازند.

عبدالبصیر فیضی عضو گروه کاری توقیف، افزود: باید انجام تحقیقات عاجل، بی طرفانه و مستقل به ارتباط ادعاهای شکنجه و بدرفتاری با توقیف شدگان از سوی دولت صورت گیرد و عاملین شکنجه هر چه عاجل محاکمه شوند.

به باور فیضی؛ تا زمانیکه مجریان قانون در برابر شکنجه و بدرفتاری با توقیف شدگان و زندانیان پاسخگو نشوند، نمی‌توان جلو

صفحه مجازی و بد اخلاقی‌های اجتماعی

سید مظفر دره صوفی

ابزارها نوعاً همانند طبیعت صامت هستند. این آدمیانند که در نحوه به کارگیری خود از این ابزارها بدان‌ها جهت می‌دهند. اگر انسان، خود نیک سرشت و اخلاق مدار باشد به کارگیری ابزارها به نیکی و در جهت تعالی روحی و روانی انسان‌ها به کار گرفته می‌شود.

اگر چنانچه سرشت انسان آلوده به ناپاکی‌ها بوده و یا سیستم تربیتی انسان نادرست باشد، بی تردید ابزارها نیز در جهت منفی به کار گرفته خواهند شد. از جمله ابزارهای مهمی که در روزگار کنونی مورد استفاده قرار می‌گیرد، بی‌جهت و بی‌هدف هم است و انسان می‌تواند بدان‌ها هدف و جهت دهد، یکی هم فیسبوک یا همین صفحه اجتماعی مجازی است که استفاده از آن رایگان بوده، مدت‌ها است دروازه خود را بر روی همگان گشوده و همه را فراخوانده تا منویات درونی خود را آشکار سازند و در دید و داوری سایرین قرار دهند.

این صفحه‌ها نیز همانند سایر ابزارها، بی‌زبان و بی‌هدف است. تعدادی تنها از این وسیله سوء استفاده کرده، خشونت رواج داده‌اند، بر آتش نفاق و قوم‌گرایی روغن ریخته‌اند، تاریکی‌های درون خویش را به بیرون تسری بخشیده و دیگران را به سیاهی و تاریکی فرا خوانده و می‌خوانند.

بخشی نیز با ضمیرهای روشن و با اندیشه‌ها و تجارب درخشان و با اذهان تابناک، فروغ می‌بخشند، روشنایی می‌آفرینند و به نشر روشنایی همت می‌گمارند و امید آفریده و می‌آفرینند تا بنیادهای یک جامعه با ایمان و با اخلاق را استوار سازند.

کاربران افغانستانی به لحاظ دشواری‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی‌ای که با آن مواجه هستند، با شناخت درست از این وضعیت و آشننگی‌های کنونی می‌توانند در جهت مثبت و برای گذار از این وضعیت از ابزارهای اجتماعی درست استفاده کنند تا شرایط گذار تسهیل گردد.

این طیف استفاده‌کنندگان می‌توانند با کاربرد درست از این ابزارها، شکاف‌ها را کاهش دهند، زخم‌ها را التیام داده و با نقد حکومت کارآمدی آن را بهبود بخشند. برعکس نقاط ضعف را آشکار سازند تا نقاط تاریک روشن شود، فساد کاهش پیدا کند و... اما از آن جایی که ما به قلت آگاهی گرفتار هستیم، مسئولیت ملی و دینی خود را کمتر شناخته ایم. بسیاری از هموطنان ما متأسفانه، نه درکی از کشور دارند و نه از حکومت، نه مسئولیتی در قبال خود احساس می‌کنند...

ادامه در صفحه ۲

شکنجه و بدرفتاری با توقیف شدگان تحت تعقیب عدلی و قضایی قرار نگرفته و شکنجه زندانیان هنوز هم به صورت گسترده ادامه دارد.

گروه کاری توقیف به این باور است که به منظور پایان دادن به بدرفتاری‌ها و شکنجه، دولت افغانستان باید برنامه همه‌شمول به منظور اصلاح وضعیت زندان‌ها تدوین و عملی کند.

قابل ذکر است که ملل متحد برای تهیه این گزارش با بازداشت شدگان در ۱۲۸ زندان در ۲۸ ولایت از ۳۴ ولایت افغانستان مصاحبه کرده است، که آمار ارائه شده، کاهش ۱۴ درصدی شکنجه زندانیان در افغانستان را نسبت به بررسی قبلی نشان می‌دهد.

در گزارش آمده بود که زندانیان از ۱۶ روش شکنجه به شمول ضرب و شتم، معلق آویزان کردن از سقف، شوک برقی و روشی شبیه خفه سازی گزارش داده بودند.

محمد اشرف بختیاری یکی دیگر از اعضای این گروه گفت: آمارهای یوناما با وجود کاهش ۱۴ درصدی خشونت، نشان می‌دهد که هنوز ۳۵ درصد خشونت در هنگام بازجویی در زندان‌ها وجود دارد. او ابراز نگرانی کرد و افزود: هنوز مقامات امنیتی، برای اخذ معلومات و گرفتن اقرار از متهم به جای استفاده از شیوه‌های علمی و قانونی به شکنجه و رفتارهای موهن، تحقیر آمیز و ظالمانه متوسل می‌شوند.

به گفته بختیاری در سال ۲۰۱۳ رئیس جمهور سابق افغانستان حامد کرزی طی فرمان ۱۲۹ تعهد کرده بود تا مرتکبین جرایم شکنجه در برابر قانون پاسخگو باشند و اقدامات فوری جهت توقف و جلوگیری از شکنجه و بدرفتاری با توقیف‌شدگان انجام دهد.

او افزود: با تاسف که تاکنون هیچ یک از مقامات مسوول در پیوند به ارتکاب

شاهراه سالنگ دوباره به روی مسافران باز شد

از شمال به جنوب به وسایط باربری اجازه عبور داده شود.

مسوول حفظ سالنگ‌ها از مسافران خواست، که در هنگام عبور از این شاهراه قواعد ترافیکی را رعایت کرده و وسایط خود را به زنجیر و وسایل گرم‌کننده مجهز کنند.

قابل ذکر است که در چند روز اخیر بیشتر از ۶۰ برف کوچ در شاهراه

او افزود: در حال حاضر رفت و آمد و تردد موترها در این شاهراه به حالت عادی برگشته است، اما تنها موترهای مسافربری از تونل سالنگ اجازه عبور دارند.

رجب افزود: اگر وضعیت به همین منوال به پیش برود، سر از روز سه شنبه این شاهراه به روی وسایط باربری نیز باز خواهد شد، و طوری در نظر گرفته شده که در روزهای جفت از جنوب به شمال و در روزهای تاق

مسوولین حفظ و مراقبت از سالنگ‌ها می‌گویند که شاهراه سالنگ که بر اثر برف باری‌های اخیر به روی مسافرین مسدود شده بود، بار دیگر بازگشایی شده است.

جنرال رجب مسوول حفظ و مراقبت از سالنگ‌ها به آوا گفت: در حال حاضر توفان و بریفاری در سالنگ‌ها متوقف شده و در اثر کار و تلاش کارکنان آمريت حفظ و مراقبت، مسیر شاهراه پاک کاری شده است.

رئیس شورای ولایتی فراه: انتحارکنندگان در ولسوالی بکواه این ولایت خرید و فروش می‌شوند

حضور دارند و همه زیر اداره ی والی نام نهاد طالبان و ولسوالانی که از سوی آنان تعیین شده اند کار می‌کنند و دادگاه‌های صحرائی نیز برگزار می‌کنند». به نقل از طلوع، در همین حال سرپرست فرماندهی

بکواه این ولایت خرید و فروش می‌شوند. امیر محمد ایوبی رئیس شورای صلح فراه نیز اظهارداشت: «هم اکنون بیش از ۸۰۰ گروه هراس افکن که از گروه‌های سه نفری تا چند هزار نفری هستند که در ولایت فراه

فرید بختور رئیس شورای ولایتی فراه می‌گوید که ولسوالی بکواه به پایگاه اصلی هراس افکنان در حوزه غرب تبدیل شده و ده‌ها گروه هراس افکنان در این ولسوالی حضور دارند و انتحارکنندگان در ولسوالی

یادداشت

طالبان و واژه اشغال!

ادامه از صفحه اول / اکنون این پرسش مطرح است که تلاش هایی که در افغانستان جریان دارد به صلح می انجامد یا خیر؛ یا طالبان از نگاه ذهنی به صلح رسیده اند؛ این پرسشی است که در لابلای سخنان طالبان می توان جست و جو کرد و دریافت که ذهن طالبان با صلح خو گرفته یا آنکه این واژه هنوز در ذهنیت این گروه جایی برای خود نگه داشته است؟ پاسخ آنست که متاسفانه طالبان هنوز با صلح گام های زیادی فاصله دارد.

سخنگوی این گروه در هفته گذشته اعلام کرد که حکومت افغانستان یک کشور اشغال شده است. این دو جمله کوتاه بیانگر ذهنیت طالبان است. این پرسش مطرح می شود که مشروعیت از نظر طالبان چیست؛ دوم این که چون حکومت افغانستان مشروعیت ندارد طالبان می جنگند یا آن که نامشروع بودن خود بهانه ای برای طالبان است؟ بسیاری از حکومت ها شاید ردای نامشروعیت به تن داشته باشند، اما نامشروع بودن به معنای آن نیست که حتما باید جنگی صورت گیرد و یا نامشروع بودن حکومت به معنای مشروع بودن جنگ نیست. ممکن است راه های زیادی وجود داشته باشد که مردمی در یک حرکت مدنی و به صورت تدریجی و دموکراتیک به یک حکومت مشروع دست پیدا کنند. این که طالبان گفته اند که طالبان نه از واژه اشغال چیزی می فهمند و نه جنگ و خشونت طالبان برای رهایی از اشغال است.

آنچه که مردم افغانستان می دانند آنست که جنگ طالبان علاوه بر تحمیل خسارت ها و تداوم خشونت باعث شده است که مدت زمان حضور نیروهای غربی در افغانستان بیشتر شود و آنها بهانه پیدا کنند تا حضور دراز مدت خود را تثبیت نمایند.

بر رغم باورهای طالبان، مردم افغانستان هرگز باور نکرده اند و ندارند که طالبان برای اخراج نیروهای خارجی از افغانستان در جنگ هستند. زیرا آن زمان که اعلام شد که نظامیان خارجی از افغانستان بیرون می روند و نشست هایی در سال ۲۰۱۰ در کابل برگزار گردید و جدول زمانی ای را برای خروج نیروهای غربی ارایه شد، گفته شد که مسؤلیت های امنیتی بعد از این به اردو و نیروهای امنیتی افغانستان سپرده می شود؛ لازمه پخش و نشر این خبر آن بود که طالبان نسبت به راهبرد خود تجدید نظر می کردند، راه مذاکره با حکومت افغانستان را در پیش می گرفتند و از تداوم خشونت در کشور پرهیز می نمودند. اما این گونه نشد، این گروه نشست ها را جدی ننگاشتند، راه مذاکره را بر روی خود بستند و به خشونت کور خود هم چنان تداوم بخشیدند. تا اکنون که در ماه دوم سال ۲۰۱۵ قرار داریم، نیروهای غربی در حال ترک خاک افغانستان هستند، این گروه به خشونت های خود هم چنان ادامه می دهد.

بر اساس خبر اعلام شده از سوی مقام های آمریکایی حدود ده هزار سرباز آن کشور در افغانستان خواهند ماند و حضور این تعداد که با توافق حکومت افغانستان و با موازین بین المللی سازگار است، به هیچ وجه و با هیچ معیاری نمی تواند اشغال خوانده شود.

حتا حضور همین تعداد نیز ناشی از تداوم خشونت گروه طالبان بوده است. اگر طالبان با اراده و اختیار خود بودند و به جنگ خاتمه می بخشیدند حضور کمترین نیروهای غربی نیز با واکنش منفی افغان ها مواجه می شد. آنها مجبور بودند که خاک افغانستان را ترک کنند. به هر روی اگر چنانچه حضور ده هزار نفری نیروهای یک کشور در خاک کشور دیگر اشغال خوانده شود باید به بسیاری از کشورهای شرق و غرب نام اشغال شده نهاد که این واژه به هیچ وجه در آن کشورها معنا پیدا نکرده و در مجامع بین المللی نیز کشوری یافت نمی شود که به آن کشورها اشغال شده بتوان خطاب کرد.

از جمله کشورهایی که حضور سربازان غربی را پذیرفته اند، کشورهای عربی چون بحرین، عربستان سعودی و... از جمله کشورهای هستند که غربی ها در آن حضور دارند و هم چنان آلمان و جاپان بعد از جنگ دوم جهانی تعدادی از سربازان خارجی را در خاک خود پذیرفته و تا هنوز شنیده نشده است که کسی یا نهادهای به آن کشورها اشغال شده گفته باشند. لذا این گفته طالبان که تا اشغال افغانستان مذاکره بی نتیجه خواهد بود «یا جنگ ادامه خواهد داشت» بهانه ای بیش نیست.

به هر صورت آنچه که قابل یادآوری است آن که ذهن طالبان هنوز یک ذهن جنگی است. یا این که این گروه هنوز از خود اراده و اختیاری ندارد تا بتواند درباره جنگ یا صلح تصمیم بگیرد. لذا می توان تصور کرد که ایجاد صلح با این گروه کار آسانی نیست و هنوز زمان زیادی لازم است که تغییر ذهنیتی بوجود آید و این تغییر ذهنیت به تغییر رفتار و رویکرد این گروه بیانجامد. سرانجام این گروه در راه بیشتر ندارد یا این که تلاش می ورزد تا ذهنیت خود را مطابق با واقعیت های موجود سازگار کند یا آن که به تدریج از گردونه سیاست حذف شود قربانی توافقی های دو طرف منازعه شود.

محمد اشرف غنی، رئیس جمهوری با صدور فرمان تقنینی، به اعضای شوراهای ولایتی افغانستان دوباره صلاحیت نظارتی داد.

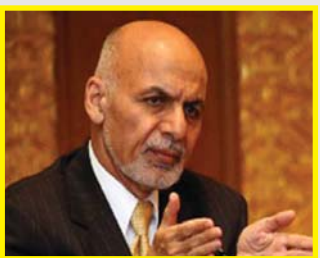
صدور این فرمان تقنینی در پی اعتراض های گسترده شوراهای ولایتی که خواستار برگرداندن صلاحیت نظارتی شان از سوی حکومت بودند صورت گرفت.

به نقل از بخدی، مقام های حکومتی تا کنون رسماً در این باره اظهار نظر نکرده اند اما منابع آگاه در حکومت می گویند که این فرمان به تازگی از سوی رئیس جمهور غنی صادر شده است.

مجلس نمایندگان روز چهارشنبه (۸ دلو) سال جاری طرح تعدیل قانون شوراهای ولایتی را با حذف صلاحیت نظارتی این شوراهای تصویب کرد.

از آن زمان به بعد اعتراضات اعضای شوراهای ولایتی به تصمیم مجلس نمایندگان مبنی بر لغو صلاحیت نظارتی

رئیس جمهور غنی در فرمان تقنینی به شوراهای ولایتی صلاحیت نظارتی داد

این شوراهای افزایش پیدا کرد، تا جایی که دروازه شوراهای ولایتی در ولایات کشور بسته شد. به دنبال بسته شدن دروازه شوراهای ولایتی به رسم اعتراض، رئیس جمهور

غنی به اداره ارگان های محلی دستور داد تا طرح چگونگی نظارت شوراهای ولایتی کار کند.

مسئولان این اداره پیشتر اعلام کردند که با شوراهای ولایتی روی این طرح توافق صورت گرفته است.

گفته شده که در طرح نظارتی شوراهای ولایتی، مکانیزم و حیطه نقش نظارتی این شوراهای به گونه واضح مشخص و تعریف شده است.

رئیس جمهور غنی پیشتر نیز اعلام کرده بود که با طرح نظارتی اعضای شوراهای ولایتی بر ادارات دولتی موافق است اما او تأکید کرد که نقش نظارت جمعی این شوراهای در یک چهارچوب مشخص، حساسه و شفاف باشد.

با صدور فرمان تقنینی مبنی و دادن طرح نظارتی به شوراهای ولایتی، انتظار می رود که دفاتر این شوراهای در ولایات افغانستان که تا هنوز بسته مانده، باز شود.

صدها خانواده در مارجه گروگان تروریست ها

اینک در مارجه در دورن خانه های خود، زندانی مابین های طالبان شده اند، چگونه در دوایر خطرناک دشمن کار کرده اند؟! در هر حال، اقدام به گروگان گیری صدها خانواده غیر نظامی و استفاده از آنها به مثابه سپر انسانی، اقدامی غیر اسلامی و دون شأن انسانی است که تنها از عهده یک گروه دهشت افکن و تروریستی برمی آید. کارشناسان می گویند که این اقدام تروریست ها، احتمالاً نشانگر آن است که آنها در برابر عملیات نظامی نیروهای مسلح کشور در ولسوالی های ناامن هلمند از جمله ولسوالی مارجه، عملاً شکست خورده و به دلیل آنکه توان هرگونه مقاومت مسلحانه در برابر نیروهای امنیتی را از دست داده اند، به ناگزیر متوسل به شیوه های ناجوانمردانه ای مانند به گروگان گرفتن خانواده های بی گناه شده اند؛ تا به این ترتیب میزان آسیب پذیری خود در برابر حملات نیروهای امنیتی در پناه سپر انسانی غیر نظامیان را کاهش دهند و از سوی دیگر، مانع از پیشروی نیروهای امنیتی گردند.

اما به رغم ماهیت ناجوانمردانه و غیر انسانی این عمل، این چیزی از مسؤلیت های سنگین دولت و نیروهای امنیتی کم نمی کند. نیروهای امنیتی بدون شک، به منظور رفاه و بهبود حال مردم و غیر نظامیان، دست به راه اندازی عملیات بزرگ ذوالفقار زده اند؛ بنابراین، اگر این امر به مثابه هدف، در چشم انداز آنها قرار دارد، حفاظت از سلامت و مصونیت جانی صدها خانواده تحت محاصره و گروگان تروریست ها نیز می بایست جزو اولویت های راهبردی این نیروها در ادامه نبرد بزرگ ذوالفقار باشد.

و قوانین بین المللی و حتی حد اقل های نظام حقوقی اسلام در خصوص امنیت و مصونیت غیر نظامیان و اسرا پایبند نبوده اند. شاید آنها در این خصوص نیز از همان اصلی پیروی می کنند که باری این گروه در زمان حاکمیت شان بر افغانستان در برابر موضع سازمان ملل متحد مبنی بر به رسمیت نشناختن رژیم طالبانی در افغانستان اعلام و تأکید کردند که اگر سازمان ملل رژیم سیاسی آنها را به رسمیت نمی شناسد، آنها نیز سازمان ملل را به رسمیت نمی شناسند!

این در شرایطی است که گزارش های سازمان های بین المللی در زمینه کشتار این خانواده ها از سه ولسوالی مارجه به راه انداختند، مخالفین مسلح در محاصره قرار گرفتند و از این افراد به عنوان سپر انسانی استفاده کردند. او گفت که تلاش ها جریان دارد؛ اما اقدامات در این رابطه محتاطانه پیش برده می شود.

این افراد را به این دلیل محاصره کرده اند که آنان طالبان را «ضعیف» خوانده بودند. اما وزارت دفاع موضوع محاصره و گروگان گیری این خانواده ها را رد می کند.

با این حال ناظران می گویند اگر گزارش های دریافتی در این زمینه درست باشد، این امر، خطر تازه ای را علیه غیر نظامیان ایجاد می کند و آن استفاده بی رحمانه از آنها در میدان های نبرد به عنوان سپر انسانی است. استفاده از غیر نظامیان به عنوان سپر انسانی در میدان های نبرد، بر پایه قوانین بین المللی و حقوق جنگ، جرم محسوب می شود؛ اما طالبان، متاسفانه نه اکنون و نه در سال های گذشته، به هیچیک از قواعد

سفیر پاکستان در کابل به وزارت خارجه احضار شد

شدید و نگرانی جدی جمهوری اسلامی افغانستان را با مقامات کشور متبوعش در میان گذاشته، خواهان بررسی های همه جانبه در مورد انگیزه برخورد یادشده گردد. معین سیاسی وزارت خارجه در ادامه گفت که در این مرحله، روابط و همکاری ها میان دو کشور وارد فصل جدید گردیده است و نباید با این گونه حرکات، فضای این روابط و همکاری ها مکدر شود. در بخش دیگری از صحبت هایش، معین سیاسی وزرات امور خارجه نگرانی جدی کشور را مبنی بر آزار و اذیت مهاجرین افغان در پاکستان از سوی پولیس آن کشور بیان داشته و خواهان توقف آن شد. معین سیاسی وزارت خارجه تأکید کرد؛ تا زمان سفر هیئت عالی رتبه افغانستان به پاکستان و گفت و گوی هیئت متذکره با

سید ابرار حسین، سفیر پاکستان مقیم کابل، در پیوند با بازداشت، آزار و اذیت چهار تن از دیپلمات های جنرال قونسلگری افغانستان مقیم پشاور، از سوی پولیس آن کشور، به وزارت خارجه فراخوانده شد.

به گزارش خبرگزاری آوا، حکمت خلیل کرزی معین سیاسی وزارت خارجه مراتب اعتراض شدید و نگرانی جدی شورمان را در مورد بازداشت دیپلمات های افغان که برای چند ساعت، توسط پولیس ایالت خیبر پختون خواه، در شهر پشاور صورت گرفته بود، به سفیر آن کشور مقیم کابل ابراز داشت و برخورد یادشده را نقض آشکار اصول روابط دیپلماتیک دانست. آقای کرزی از سفیر پاکستان مقیم کابل خواست که در زمینه، اعتراض

تحلیل

صفحه مجازی و بد اخلاقی های اجتماعی

ادامه از صفحه اول / و نه حق دیگران را به رسمیت می شناسند؛ همیشه به دنبال ایجاد تنش و تشنج هستند. این گونه افراد همان هایی هستند که متاسفانه نه دل در گرو ارزش های دینی دارند و نه هم پاس اخلاق اجتماعی را می دارند. هر چه می گویند یا می نویسند آنگار در فضای معلق زیست می کنند. از آسمان چنان آونگان هستند که نه در زمین خود را مربوط و مرتبط می دانند و نه به آسمان تعلق خاطر نشان می دهند. نمونه اتم و اکمل این گونه آدم های بی تکیه گاه کسانی هستند که گاهی ضمیر آلوده خود را به نمایش در می آورند، اندوخته های ذهن بیمار خود را به دیگران منتقل می کنند. در هفته گذشته زندگی نامه ای از آقای اشرف غنی رئیس جمهور در صفحه اجتماعی فیسبوک به نمایش در آمد و در دید کاربران قرار گرفت که جز دروغ و تهمت و بازی با اذهان عمومی چیزی دیگری نبود. برای نگارنده قبل از این که محتوای این زندگی نامه مورد نظر باشد و توجه ام را جلب کرده باشد به پست کننده این زندگی نامه بیشتر توجه کردم، تا بدانم فرستنده این زندگی نامه چه کسی است.

طبیعتاً، اولین پرسشی که در ذهن رسید این بود که بر رغم تأکید سیزده سال، بر اخلاق مداری، هنوز مردم و طیف با سواد کشور از اخلاق مداری و رعایت ادب و نزاکت به دور هستند.

اخلاق در کشش با دیگران خود را نشان می دهد و حداقل رعایت عدالت و انصاف نسبت به دیگران است که ارزش های اخلاقی نمود پیدا می کند.

وقتی دروغی و یا تهمت بدون کمترین تامل و دقت ورزی به یک فرد نسبت داده می شود، واکنشی مناسب و در خور از جانب جامعه دیده نمی شود، فرد دروغگوی مورد شتمات قرار نمی گیرد؛ به معنای آنست که اخلاق در آن جامعه افول کرده و ارزش های دینی کمرنگ شده است.

اگر ویژگی اخلاق مداری، در میان روزنامه نگاران و اهل مطبوعات ما وجود نداشته باشد باید بیشتر نگران بود، زیرا یکی از طیف هایی که می تواند در تغییر فرهنگ اجتماعی اثر بخش باشد و در جهت بهبود اخلاق کار مثبتی انجام دهد، همین طیف تحصیل کرده ای اهل مطبوعات و رسانه ها است.

در شرایط کنونی که کشور با انواع مشکلات گرفتار است. یکی از مسؤلیت های مهم این جمع آنست که در تسهیل گذار این شرایط تلاش ورزند. اگر چنانچه این طیف با مسؤلیت پذیری و دیدگاه نافذتر به تحلیل وضعیت کنونی کشور بپردازند بی گمان بخشی از نا بسانی ها سامان خواهد پذیرفت.

هستند کسانی که دارای اغراض سیاسی می باشند، یا در دام رقابت های تیمی و گروهی گرفتار آمده اند و با سیاه نمایی ها می خواهند رقیب را به انفعال بکشاند یا آنکه با مردم افغانستان دشمنی دارند و از هر وسیله ای سود می برند و از هر ابزاری استفاده می کنند تا امنیت و ثبات کشور را بیش از این مورد حمله قرار دهند.

کسانی هم که به باز نشر این گونه نوشته ها می پردازند، باید در سلامت اخلاقی آنها تردید روا داشت. زیرا نادانی و ناآگاهی گرچه سکه رایج این کشور است. اما اگر آدم در حوضض نادانی هم قرار داشته باشد باز هم اگر اندکی رعایت اخلاق انسانی را داشته باشد، دست به این گونه سیاه نمایی ها نمی زند و حتا برای مصلحت خود و خانواده خود این حماقت آشکار را به کار نمی برد که بر سر شاخ بنشینند و بن شاخ را ببرد.

در تقابل با سیاه نمایی ها و انتشار کذب، اگر هیچ مسؤلیت و رسالتی به دوش فعالین فرهنگی و گردانندگان رسانه ها نباشد حداقل به این امر توجه می توان داشت که بی ثباتی کشور و افتادن در دام تروریستان در نهایت همه ضرر خواهند کرد.

در این میان تنها اشرف غنی و غیره نیستند که متضرر خواهند شد. اگر اشرف غنی از قدرت بر کنار شود بی گمان کثیری از مردم زندگی خود را از دست می دهند. لذا هشیاری و واکنش مناسب در برابر این گونه دروغ زنی ها و استفاده نامناسب از وسایل ارتباط جمعی می طلبد که خردمندان و اخلاق باوران از این ابزارهای اطلاع رسانی در جهت بهبود وضعیت سیاسی و اجتماعی مردم استفاده ببرند.

ما هنوز دشمنان زیادی داریم. هفته گذشته بود که طالبان اعلام کردند این حکومت مشروعیت ندارد. آیا طالبان از روی دلسوزی این سخنان را گفته یا این که مشروعیت داشتن حکومت یکی از دل مشغولی های آن گروه است یا آن که به هر ترتیبی شده است می کوشند که حکومت را تضعیف کنند، از پای در آورند تا به مقصد برسند؟ بنابراین کاربران صفحات اجتماعی مجازی اگر با مسؤلیت پذیری و اخلاق مداری این ابزار را مورد استفاده قرار دهند می توانند در جهت اعتلای فرهنگ مدارا و دیگر پذیری استفاده کنند. در غیر آن صورت ما خود آگاه یا ناخود آگاه در دام بسیاری از رذالت ها خواهیم افتاد.

مسافران ربوده شده؛ از تیر تروریزم تا تیغ تبعیض

سرور دانش؛ معاون دوم ریاست جمهوری در مورد ربوده شدن بیش از ۳۰ شهروند کشور از مسیر کابل - قندهار در ولایت زابل گفته است که حکومت از همان ساعات اولیه این موضوع را پیگیری کرده است.

معاون دوم ریاست جمهوری گفته است که «نباید به گونه ای رفتار کنیم که جان هموطنان ما با خطر مواجه گردد». آقای دانش، شنبه (۹ حوت) در جریان ملاقاتش با جمعی از فعالان مدنی گفته است: «این جانب و تمام هیات رهبری حکومت از ساعات اولیه وقوع حادثه آن را به طور مستمر پیگیری کرده ایم و در حال پیگیری هستیم».

روز دوشنبه ۴ حوت، مسافرانی که با دو بس مسافری از قندهار به طرف کابل در حرکت بودند، در ساعات غروب در راه ولسوالی شاه جوی زابل به چنگ افراد ناشناس افتادند. گفته می شود که ربوده شدگان مهاجران هزاره شیعه بودند که از ایران به افغانستان بازمی گشتند.

رییس اجرایی تاکنون حد اقل دوبار، راهی منطقه شده اند، اما در برابر حادثه خطرناک آدم ربایی در ولایت زابل، هردو رهبر حکومت وحدت ملی، از موضع گیری صریح، احتراز کرده اند و این امر، شایبه ها در خصوص برخورد تبعیض آمیز و قوم مدارانه با این رویداد را تقویت کرده است.

تکذیب کرد.

احسان گل سیال؛ سخنگوی والی زابل نیز با اشاره به اینکه تاکنون از سرنوشت افراد ربوده شده اطلاعی در دست نیست، گفت که مقامات ولایت زابل هم از طریق نظامی و هم از طریق مذاکره در تلاش اند؛ تا این افراد آزاد شوند.

نداده است.

نکته جالب توجه در اظهارات آقای سیال این است که بر پایه ادعای او، تلاش ها از مجاری نظامی و غیر نظامی برای آزادی این افراد، جریان دارد. او اما در زمینه تلاش های نظامی برای این منظور، توضیح بیشتری نداده است.

این در حالی است که از اظهارات معاون دوم اشرف غنی چنین استنباط می شود که حکومت مرکزی نیز چشم به تلاش های جاری از مجاری سنتی و محلی دوخته و تمایلی به راه اندازی یک عملیات وسیع نظامی برای آزادی این افراد ندارد؛ زیرا تصور می کند که این کار، ممکن است پیش از آنکه به موفقیتی برسد، موجب بدتر شدن شرایط برای افراد ربوده شده شود.

همچنین از اظهارات مقام های محلی در این زمینه چنین برمی آید که افراد یادشده، توسط گروه طالبان ربوده شده اند و این اقدام، در حالی انجام می شود که حکومت وحدت ملی به رهبری اشرف غنی، به شدت سرگرم تلاش های صلح با طالبان است و به باور شماری از کارشناسان، عدم موضع گیری صریح اشرف غنی در خصوص حادثه آدم ربایی در شاهراه کابل - قندهار که آشکارا ماهیت قومی دارد نیز احتمالاً هراس وی، از آسیب دیدن پیشرفت های انجام شده در مذاکرات صلح با طالبان است.

اگر این گمانه درست باشد، معنای دیگر آن این است که حکومت به رهبری آقای غنی نیز مانند حکومت کوزی، حاضر است بهانه مذاکرات صلح، همچنان به بهای جان غیر نظامیان تمام شود و مصلحت و محافظه کاری، همچنان مانع از اعمال عدالت و دادخواهی از مظلومان قربانی این سناریوی خونین و ننگین گردد. با اینهمه، آنچه بیش از همه، این تصور را تقویت کرد، پیام تلویزیونی شبیه شب اشرف غنی؛ رییس جمهور بود که طی آن، به دلیل فاجعه پنجشیر و

احتمال گسترش دامنه فاجعه، سفر روز یکشنبه اش به ایران را لغو کرد؛ اما او در همین نطق تلویزیونی، کمترین اشاره ای به حادثه غم انگیز آدم ربایی قومی در جاده کابل - قندهار نکرد.

این اقدام وی واکنش های وسیعی را در شبکه های اجتماعی به دنبال داشت و بسیاری از مردم، او را به قوم گرایی، تبعیض علیه هزاره ها، نادیده گرفتن فریادهای دادخواهانه آنان و چشم پوشی بر جنایات طالبان متهم کردند.

در همین حال، یکی از بستگان افرادی که به گروگان گرفته شده اند نیز گفت که بعد از ناپدید شدن این افراد، خانواده آنها تمام دروازه ها را کوبیده و شماری از مقامات دولتی به آنان گفته اند که آزادی این افراد از قدرت آنها خارج است.

بنابراین، به نظر می رسد ربوده شدگان، خانواده های آنان و تمامی جامعه شیعه و هزاره افغانستان، از دو سو قربانی شده اند: تیر تروریزم و تیغ تبعیض!

اینهمه در حالی است که اسدالله کاکر؛ منشی شورای ولایتی زابل گفته است که تروریست های چچنی و ازبکستانی، تحت فرماندهی فرمانده همت فعالیت می کنند و او در دوران حاکمیت گروه طالبان به عنوان فرمانده گروه طالبان جنگیده است.

به گفته او ولسوالی های خاک افغان و ارغنداب ولایت زابل از حدود شش سال تاکنون به صورت کامل در کنترل نیروهای وابسته به گروه طالبان است و دولت مرکزی در این دو ولسوالی حضور ندارد.

او گفت که نیروهای چچن و ازبک از وزیرستان شمالی پاکستان به این منطقه آمده و اکنون نیز در این محل حضور دارند. با این حساب، به باور ناظران اوضاع، تصور نمی شود تلاش های جاری از مجاری ریش سفیدان محلی برای آزادی این افراد، نتیجه بخش باشد؛ زیرا آنها از سوی تروریست های خارجی ربوده شده اند و برای آزادی ربوده شدگان، یک عزم فراگیر ملی لازم است که می بایست با اراده و خواست مقامات ارشد حکومت مرکزی، به وجود آید؛ چیزی که تاکنون به وجود نیامده است.

از اظهارات معاون دوم

اشرف غنی چنین استنباط می شود که حکومت مرکزی نیز چشم به تلاش های جاری از مجاری سنتی و محلی دوخته و تمایلی به راه اندازی یک عملیات وسیع نظامی برای آزادی این افراد ندارد؛ زیرا تصور می کند که این کار، ممکن است پیش از آنکه به موفقیتی برسد، موجب بدتر شدن شرایط برای افراد ربوده شده شود.

این اظهارات آقای دانش در پی نگرانی ها و انتقادهای فراوانی صورت می گیرد که به باور مطرح کنندگان آن، پس از رویداد فاجعه بار پنجشیر، حکومت تمام توجه و تمرکز خود را صرف کمک رسانی و نجات بازماندگان برفکوح در پنجشیر کرده و از تلاش هادر خصوص آزادی مسافران بی دفاع شاهراه کابل - قندهار به دست طالبان یا داعش، کاسته شده است.

در همین حال، اسدالله کاکر؛ منشی شورای ولایتی زابل در جنوب افغانستان می گوید که از سرنوشت حدود ۳۰ تن شهروند افغانستان هنوز خبری در دست نیست.

او گفت که در روز پیش بزرگان محلی به ولسوالی ارغنداب و خاک افغان، برای رهایی این افراد رفته بودند که متأسفانه ملاقات این بزرگان با افراد گروه طالبان بی نتیجه ماند.

به گفته آقای کاکر این ۳۰ تن توسط یکی از فرماندهان گروه طالبان به نام «همت» ربوده شده اند. اما زمانی که بزرگان محل با آقای همت در تماس شدند او این موضوع را

منتقدان می گویند به دلیل ماهیت قومی این رویداد، تصور می شود، رسیدگی به این امر، حتی پیش از وقوع فاجعه پنجشیر نیز یک اولویت جدی برای دولت مرکزی نبوده است.

مردم و کاربران شبکه های اجتماعی در این زمینه به سکوت شخص رییس جمهور و رییس اجرایی اشاره می کنند و می گویند با توجه به اینکه در برخورد با فاجعه پنجشیر، رییس جمهور یکبار

در همایش تجلیل از پنجاهمین سالگرد آزادی شهید بلخی عنوان شد:

علامه بلخی چراغ وحدت و یکپارچگی را در جهان تشیع روشن کرد

احیای قومیت گرایی بزرگترین خطر برای جهان بشریت است

به گزارش خیرگزاری آوا از قم، آیت الله غلامعلی نعیم آبادی عصر دیروز در پنجاهمین همایش گرامیداشت مقام علامه شهید سید اسماعیل بلخی که در سالن آملی تئاتر دانشگاه مفید قم برگزار شد گفت: تجلیل از شخصیت نامدارانی چون علامه بلخی که در برخی از جوامع اسلامی مانند افغانستان حضور داشته و در بخشهای مهمی از جهان اسلام تأثیر گذار بودند یک خلاء محسوب می شد که بحمدالله با برگزاری چنین همایشی امید است این خلاءها برطرف شود.

استاد برجسته حوزه علمیه تصریح کرد: هر چند علامه بلخی دیگر در میان ما نیست اما حقی به گردن تاریخ دارد و این خطوط روشن و نجات بخش فکری این عالم بزرگوار است که دردها را تشخیص داده و درمان می کند. این استاد برجسته حوزه علمیه با اشاره به اینکه اگر علامه بلخی نبود دستاوردهای بسیاری را در اندیشه عرفان نداشتیم افزود: کشور افغانستان یک کشور غنی از حیث منابع مادی و غنی تر از حیث منابع معنوی در جهان اسلام شناخته شده نیست که باید این کشور که دارای ذخایر عظیم علمی و معنوی است به جهان معرفی شود.

استاد برجسته حوزه علمیه بر حضور اندیشمندان ایرانی در اینگونه همایشها گفت: حضور این افراد می تواند در راستای انتقال اندیشهها و تقویت اتحاد موثر باشد زیرا فرهنگ غنی اسلامی برگرفته از دو ملت است هر چند این دو ملت یکی هستند و با یکدیگر تفاوتی ندارند.

وی به برخی از اندیشههای شهید بلخی اشاره کرد و افزود: مهم نیست بدانیم شرایط زندگی او چه بوده است بلکه باید اندیشههای او را بررسی کنیم و اکنون بزرگترین خطر برای جهان بشریت احیای قومیت گرایی و اثبات برتری قومها بر یکدیگر است که از این مسیر آرمانهای شیطانی خط می گیرد.

استاد برجسته حوزه علمیه خاطر نشان ساخت: اگر نبود افغانستان و نبود شخصیتی همچون علامه بلخی این همه غنا در اندیشه عرفان وجود نداشت و اگر چنین شخصیتهایی نبودند در تاریخ ما چه اتفاقی برای فرهنگ و مذهب ما می افتاد.

بین المللی را مورد توجه قرار داد و با اقدامات گسترده خود با تمام توان و ظرفیت برابر یهود ایستاد اما اکنون صهیونیستها به دنبال اسلام هراسی هستند اما باید بدانیم مردم یکی هستند. علامه بلخی نقطه پرگاری بود که

این فرد جهانی بود و در افکار خود حرکت های گسترده بین المللی را مورد توجه قرار داد و با اقدامات گسترده خود با تمام توان و ظرفیت برابر یهود ایستاد اما اکنون صهیونیستها به دنبال اسلام هراسی هستند اما باید بدانیم مردم یکی هستند.

اسلام و تشیع بر آن می چرخید در ادامه دکتر فاطمه فعال فرهنگی افغانستانی و استاد دانشگاه تهران طی سخنانی گفت: تجلیل از مقام

برای ایجاد نهضت تشیع در افغانستان یاد و خاطرنشان کرد: جریان سید جمال قبل از شهید بلخی بر وحدت حکومت اسلامی تأکید کرد و زمینه های برای حرکت شهید بلخی و رسیدن به مقدمات وحدت ملت ها شد.

وی خاطر نشان کرد: شهید بلخی از جنگ های قومی در افغانستان بسیار متأسف بود و به عنوان یک شخصیت نامحدود به زمان و مکان در مبارزه های اسلامی به عنوان الگو مورد استفاده قرار گرفته است.

فاطمی از دیدار علامه شهید بلخی با امام خمینی (ره) یاد کرد و عنوان داشت: در این دیدار امام خمینی (ره) بر خوبی های این شخصیت مبارز تأکید کردند و گفتند همه حسنات در وجود این سید بزرگوار جمع شده و شما با این قیام و مقاومت، خودتان را ثابت کرده اید و نشان دادید هیچ چیز غیر ممکنی بر سر راه یک انسان انقلابی و مسلمان وجود ندارد.

فاطمی، خودباوری زنان را یکی از اهداف شهید بلخی برشمرد و گفت: این شخصیت دینی نقش حضرت زینب (س) در عاشورا را در سخنرانی های خود مطرح می کرد تا بتواند جایگاه زن

علامه بلخی بررسی یک شخصیت و یک نفر به عنوان شخص حقیقی نیست بلکه تجلیل از یک تفکر و اندیشه ناب دینی و اسلامی است که محوریت این امر بسیار مهم است چرا که علامه بلخی نقطه پرگاری بود که اسلام و تشیع بر آن

میراثی را در اختیار ما گذاشتند و با اقدامات گسترده خود با تمام توان و ظرفیت برابر یهود ایستاد اما اکنون صهیونیستها به دنبال اسلام هراسی هستند اما باید بدانیم مردم یکی هستند.

می چرخید و این بسیار مهم و ارزشمند است. فاطمی از علامه بلخی و اقدام ایجاد نهضت اسلامی به عنوان پایه های اصلی

نگاه

مردم فلسطین علیه حکم دادگاه مصری تظاهرات کردند

پس از آن که دادگاهی در مصر جنبش حماس را به عنوان یک سازمان «تروریستی» معرفی کرد، مردم فلسطین در اعتراض به این حکم تظاهرات کردند. به گزارش خبرگزاری آوا به نقل از پرس تی وی، این تظاهرات شب شنبه (۹ حوت) در خیابان‌های نوار غزه برگزار شد.

دادگاهی در مصر روز شنبه با صدور حکمی، جنبش مقاومت فلسطین حماس را در فهرست سازمان‌های تروریستی قرار داد. این در حالی است که نام گردان‌های عزالدین قسام، شاخه نظامی حماس نیز چند هفته پیش در فهرست سازمان‌های تروریستی مصر قرار گرفت.

تظاهرات کنندگان تابلو نوشته‌هایی در دست داشتند که بر روی آن‌ها نوشته شده بود «حماس یک گروه تروریستی نیست» و «مقاومت از شان و آزادی ملت‌ها دفاع می‌کند.» مشیر المصری، از مقام‌های بلندپایه حماس حکم دادگاه مصری را «حمله به مردم فلسطین دانست» زیرا حماس «بزرگ‌ترین حزب سیاسی فلسطین است.»

وی افزود: «هدف حکم این دادگاه همه جنبش‌های مقاومت فلسطین است زیرا حماس مقاومت فلسطین را رهبری کرده است.»

در پی صدور این حکم حماس با انتشار بیانیه‌ای رای دادگاه مصری را «هدیه‌ای به دشمن صهیونیست» دانست. جمهوری اسلامی ایران نیز رای دادگاه مصری را محکوم کرد و آن را به سود منافع رژیم اسرائیل دانست که تروریست واقعی در منطقه است.

پاکستان دیپلماتهای بازداشت شده افغانستان را آزاد کرد

چهار دیپلمات کشورمان که از سوی پولیس پاکستان از مربوطات ساحه یونیورسیتی تاون شهر پشاور بازداشت شده بودند، آزاد شدند.

به گزارش خبرگزاری آوا، حدود ۲۸ شهروند افغانستانی صبح روز پنج شنبه از سوی پولیس پاکستان در ادامه دستگیری مهاجرین غیرقانونی افغانستانی در این کشور بازداشت شده و به مرکز پولیس یونیورسیتی تاون در شهر پشاور توقیف شدند.

سید محمد ابراهیم خیل؛ جنرال قنصل کشورمان در گفتگو با صدای امریکا، خبر بازداشت دیپلمات‌های افغانستان را سوء تفاهم پولیس پاکستان عنوان کرد و گفت که به محض دریافت این خبر به مرکز پولیس شتافته و اندکی بعد دیپلمات‌ها آزاد شدند.

عبدالحمید واحدی سکرتر سوم، غلام سخی عظیمی مسوول ترانسپورت، داکتر الوزی مسوول مهاجرین و نور احمد حقجو کارمند قنصلگری افغانستان در پشاور در میان بازداشت شدگان بودند.

رسانه‌های پاکستان به نقل از آقای ابراهیم خیل نوشتند: این اقدام پولیس پاکستان را در تخطی با کنوانسیون ژنو خوانده است که بر اساس آن دیپلمات‌های خارجی از معافیت برخوردار می‌باشند.

آقای ابراهیم خیل گفته است که این رویداد به سفیر افغانستان در اسلام آباد خبر داده شده است و قرار است که سفارت افغانستان آن را به زودی با وزارت خارجه پاکستان در میان بگذارد.

آقای ابراهیم خیل به روزنامه اسپرس تریبون پاکستان گفته است که این نخستین رویداد از این نوع نیست.

وی افزود که چند روز پیش نیز پولیس، موترس را متوقف کرده و مانع رفتن وی به دفتر کارش شده بود.

جنرال قنصل افغانستان در پشاور گفت که به سلسله عملیات پولیس پاکستان برای سرکوب مهاجرین غیرقانونی افغانستان در این کشور، شهروندان افغانستان از سوی پولیس پاکستان گرفتار شده و در تویفخانه‌ها نگهداری می‌شوند.

یک پولیس محله یونیورسیتی تاون شهر پشاور بازداشت ۲۸ نفر را تایید کرد و گفت که اکنون تنها یکی از آنها بازداشت می‌باشد و ۲۷ نفر دیگر آنان پس از ارایه اسناد معتبر اقامت در پاکستان آزاد شدند.

به دلیل نبود سهولت‌های لازم حمل و نقل مهاجرین به افغانستان، هم اکنون صدها مهاجر افغانستانی در توقیفخانه‌ها و زندان‌های پاکستان نگهداری می‌شوند.

خبرگزاری آوا، سرویس تحلیل و پژوهش اخبار

اشرف غنی؛ رئیس‌جمهور که قرار بود روز یکشنبه به ایران سفر کند اعلام کرد سفرش را به دلیل وقوع برف‌کوچ به تعویق انداخته است.

او گفته است که نگران حوادث مشابه است و خطر به‌کلی رفع شده است. به گفته وی در حال حاضر شاهراه سالنگ بیشتر از سایر نقاط در معرض خطر قرار دارد.

در اثر برف‌کوچ در ولایت پنجشیر نزدیک به ۲۰۰ تن جان باختند. مقام‌های محلی می‌گویند آمار کشته‌ها در حال افزایش است.

برف‌کوچ و سیلاب در روزهای اخیر کشته‌های زیادی را در نقاط مختلف افغانستان از جمله، ولایات پنجشیر، بدخشان، بامیان، لغمان، ننگرهار و تخار بر جا گذاشته است.

گزارش‌های دقیق و مستقل از شمار قربانی‌ها در سراسر افغانستان در دست نیست؛ ولی آقای غنی در صحبت‌هایش از کشته شدن ۲۸۴ تن و زخمی شدن بیش از ۱۴۳ تن خبر داد.

آقای غنی همچنین گفت که کمک‌ها به آسیب‌دیدگان باید بسیج شود و صندوق جمع‌آوری کمک‌های بین‌المللی هم ساخته شده است.

اقدام رئیس‌جمهور مبنی بر لغو یک سفر مهم خارجی به دلیل درگیری دولت و مردم افغانستان با یک بحران فاجعه بار داخلی، نشانه‌ای دیگر از اولویت داشتن مشکلات داخلی بر روابط خارجی حکومت وحدت ملی است.

تفاوتی نمی‌کند که بحران در پنجشیر روی داده باشد یا در هر یک از ولایات‌های دیگر افغانستان؛ مساله این است که جان شمار زیادی از هموطنان مان در جریان این رویدادهای غم‌انگیز گرفته شده و خانواده‌های زیادی نیز به شدت آسیب دیده و متلاشی شده‌اند؛ بنابراین، همدردی با قربانیان، کمک به آسیب

بحران داخلی

مانع سفر خارجی شد

دیدگان و رعایت حداقل‌های یک رسالت ملی و همگانی در این گونه موارد، وظیفه هر شهروند کشور اعم از رئیس‌جمهور و شهروندان عادی است.

از سوی دیگر، نباید از یاد برد که رئیس‌جمهور خود پیشتر سه روز را عزای عمومی اعلام کرده و دست کم تا پایان این مهلت، پرداختن هرگونه برنامه دیگری که بر

فجایعی که منجر به اعلام عزای عمومی شد، اولویت داده شود، غیر منطقی و نامعقول است و اگر رئیس‌جمهور به رغم مشکلات جاری، سفر خارجی اش را بر مصایب و مشکلات داخلی ترجیح می‌داد بدون تردید، خود از نخستین ناقضان اعلام ماتم ملی محسوب می‌شد.

وضعیت ناشی از حوادث طبیعی در ولایت‌های آسیب‌پذیر کشور به ویژه مناطق پنجشیر، بامیان، بدخشان، لغمان، ننگرهار و تخار که مستقیماً در معرض آسیب‌های مرگبار این فجایع قرار گرفته‌اند، هرگز مطلوب و ایده‌آل نیست و گزارش‌ها حاکی است که هنوز در پنجشیر روستاهایی هم هستند که امکان ارتباط زمینی با آن میسر نشده و کمک‌های اولیه از هوا برای بازماندگان پرتاب می‌شود؛

وزارت صحت عامه:

ده تیم سیار صحتی برای کمک به حادثه دیدگان، عازم ولایت پنجشیر شد

شد تا در مداوای مصدومین از آنها استفاده می‌شود.

اطلاعیه وزارت صحت می‌افزاید که امبولانس‌های این وزارت در اطراف ساحه موجود است و شفاخانه‌ها و مراکز صحتی محلی و ولایات همجوار آماده پذیرش مجروحین حادثه می‌باشند.

در حال حاضر بر علاوه ده تیم اعزامی، ۱۷ عراده امبولانس در ولایت پنجشیر و ۴ عراده امبولانس دیگر از شفاخانه ایمر جنسی آن ولایت ۳ تیم صحتی سیار دیگر از ولایت پروان مجهز با امبولانس و ادویه مورد ضرورت در ساحات متأثر شده ولایت پنجشیر مصروف ارایه خدمات‌اند.

اکنون ۱۵ تن از مصدومین در شفاخانه ایمرجنسی آن ولایت تحت مداوا قرار

ملا عمر «به افرادش دستور داده گفت‌وگوهای صلح را با حکومت افغانستان آغاز کنند»

ملا عمر، رهبر گروه طالبان به افراد خود دستور داده تا گفت‌وگوهای صلح را با حکومت افغانستان هفته‌ای آینده در کابل آغاز کنند.

قاری دین محمد، از اعضای ارشد طالبان در گفت‌وگویی با یک آژانس خبری ترکیه با ابراز این مطلب افزوده است که، ملا عمر به زودی نمایندگان طالبان برای اشتراک در این گفت‌وگوها را معرفی خواهد کرد.

قاری دین محمد گفته است: «ملا عمر به گفت‌وگوهای صلح با حکومت افغانستان آماده است و این گفت‌وگوها هفته‌ای آینده در کابل آغاز خواهد شد.»

از سویی دیگر، سفیر امریکا در کابل هم گفته است که گفت‌وگوهای صلح به زودی آغاز خواهد شد.

گفت‌وگوهایی که به باور او، دست آوردهای سیزده ساله در افغانستان قربانی آن

خبر

ابراز همدردی رئیس‌جمهور ایران با دولت و ملت افغانستان

رئیس‌جمهور ایران در پیامی با اظهار تأسف از کشته و زخمی شدن تعدادی از مردم کشورمان در حادثه وقوع برف‌کوچ/بهمن، با دولت و ملت افغانستان ابراز همدردی کرد.

به گزارش خبرگزاری آوا، متن پیام حجت‌الاسلام و المسلمین داکتر حسن روحانی به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب آقای محمد اشرف غنی

رئیس‌جمهوری اسلامی افغانستان

السلام علیکم ورحمت‌الله وبرکاته

خبر وقوع بهمین در برخی از ولایات/استان‌های افغانستان به ویژه در دره پنجشیر و کشته و زخمی شدن تعدادی از هموطنان جناب عالی موجب تأسف و تألم گردید.

ضمن ابراز مراتب تسلیت و همدردی اینجانب، دولت و ملت جمهوری اسلامی ایران به آن جناب، دولت و ملت شریف افغانستان، اعلام می‌دارم ملت جمهوری اسلامی ایران که همواره در همه ادوار و دوران سخت تاریخ معاصر افغانستان در کنار ملت همسایه و مسلمان افغانستان بوده، در این حادثه دردناک نیز خود را شریک مصیبت بزرگ این ملت به حساب می‌آورند.

لازم می‌دانم همچون همیشه، آمادگی دولت و ملت بزرگ ایران را برای ارسال کمک‌های مورد نیاز اعلام نمایم.

از خداوند متعال، سلامتی و موفقیت جناب عالی و نیک بختی و سرفرازی دولت و ملت مسلمان افغانستان را مسألت دارم.

مردان هسته ای ایران فردا عازم

سوئیس می‌شوند

تیم مذاکره کننده هسته ای ایران بامداد دوشنبه برای شرکت در دور تازه گفت‌وگوها با ۵+۱ عازم سوئیس می‌شود.

به گزارش آوا، یک عضو تیم مذاکره کننده روز یکشنبه به ایرنا گفت: اعضای تیم مذاکره کننده به ریاست ظریف، روز دوشنبه از تهران عازم ژنو می‌شوند.

وی اضافه کرد: محمد جواد ظریف وزیر امور خارجه ابتدا در شورای حقوق بشر سخنرانی می‌کند و سپس با برخی از مقامات کشورهای دیگر ملاقات‌هایی خواهد داشت.

در این دور از گفت‌وگوها علی‌اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی نیز حضور خواهد داشت.

این عضو تیم مذاکره کننده افزود: پس از آن مذاکره کنندگان از ژنو عازم مونترو می‌شوند و تا پایان هفته به طور دو یا چند جانبه و نیز مذاکرات جامع با ۵+۱ به گفت‌وگوهای هسته‌ای ادامه خواهند داد.

تیم مذاکره کننده هسته‌ای ایران طی چهار روز نخست اسفند مذاکرات فشرده‌ای با ۵+۱ و بویژه آمریکا واروپا داشت. در این دور از گفت‌وگوها برای نخستین بار علی‌اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی به همراه ارنست مونیز وزیر انرژی آمریکا حضور داشتند و حسین فریدون دستیار ویژه رئیس‌جمهوری نیز به آنها پیوست.

محمد جواد ظریف پیش از این گفته بود که دراین مذاکرات پیشرفت محسوسی حاصل شد ولی اختلافات بر سر تحریم‌ها کماکان باقی است.

نخواهند شد.

مایکل مک‌کینلی همچنان بر حمایت کشورش از گفت‌وگوهای صلح افغانستان تاکید کرده است.

او گفته است: «روند گفت‌وگوهای صلح به رهبری افغان‌ها آغاز خواهد شد. ما همیشه واضح ساخته‌ایم که امریکا از این گفت‌وگوها و راه حل مسالمت‌آمیز برای مشکلات افغانستان، حمایت می‌کند.»